

Üksildase uitaja mõtisklused 101.

Nüüd on 1. september seljataga. Norra kuningas ja päikegi on Eestimaal külaskäigul. Kui teeks õige nalja? Üldtuntud tõde, et eestlased on laulurahvas. Kuid eestlased on ka naljalembeline rahvas. Ja ongi! Eriti istub eestlastele must huumor. Musta huumoriga on aga nii, et naerma peab õiges kohas. Teeme siis nii, et ma hakkan õiges kohas naerma, teie naerate kaasa. Läks lahti!

Esimese anekdoodi nimi on "Poiss ja liblikas". Ühel metsa põhjatuule eest varjatud aasal kasvasid imekaunid lilled. Oli kevad – lillede õitsemise aeg, kuid sel aasal ei käinud keegi lilli imetlemas, sest inimesed elasid kaugel. Juba hakkasidki lilled lootust kaotama, kui ühel ilusal kevadpäeval tuli aasale väike poiss, kes lilli armastas. "Nopi mind! Nopi mind!" hüüdsid nad üksteise võidu.

Poiss oli raske valiku ees. Ta ei teadnud, millist lille valida – üks oli kaunim kui teine. Juba sirutas ta käe imelise nartsissi poole, kui tema pilku köitis liblikas, kes samalt lillelt õhku tõusis ja teisele lillele laskus. Poiss unustas lilled ja jooksis liblikale järele. Viimaks tõusis liblikas kõrgele ja lendas minema.

Poiss jäi hingeldades seisma ja talle meenusid taas lilled. Ta hoidis hulk aega silmad kinni, mõeldes, kui rumal ta oli, et mingi tühise ühepäevaliblika pärast oli unustanud jumalikud lilled. Lõpuks avas ta silmad, et lilledel andestust paluda, kuid oh õudust!... Aasal polnud enam ühtegi tervet lille. Liblikat taga ajades oli ta kõik lilled ära tallanud. Ha-ha-haa!...

Teise anekdoodi nimi on "Elagu haridus!". Oli kord üks keeleõpetaja, kes armastas oma elukutset. Kuna sel maal polnud lastele sobilikku vene keele õpikut, siis tahtis ta lastele uueks õppeaastaks uue õpiku kinkida. Ta töötas

LAURI LEESI

terve aasta igal hommikul kella 6–8 ja igal õhtul 10–11. Tema õpilased joonistasid puhkepäevadel õpiku jaoks värvilisi pilte ja nii oligi suve hakul õpik valmis. Autor viis oma retsenseeritud käsikirja ministeeriumisse, et seal õpikule kinnitust saada, sest igal maal peab õpikul ministeeriumi kinnitus olema, kui selle järgi koolides õpetama hakatakse. Aga see kõrge ametnik, kes oli väga ilus ja väarikas daam ja kes pidi õpiku tiitlipöördele annetama võlusõnad *Kinnitatud haridusministeeriumi poolt*, ei vahepeal vene keele ära unustanud ja ministeeriumis polnud ühtegi inimest, kes vene keelt mäletanud oleks. Ja nii see proua suvepuhkusele läkski. Käsikiri jäi tema lauale lebama tervelt kaheks suvekuuks. Ja raamat jäigi 1. septembriks il mumata. Ha-ha-haa-haaa!... Naerge kaasa!

Kolmas andekdoot "Polüfunktsionaalne õppesaal". Oli kord ühes kuningriigis üks noormees, kes armastas tantsida. Ta oskas oma tantsudega rääkida sama keelt, mis meie Juhan Liiv oma luuletustega või Friedebert Tuglas oma proosaga. Kui see noormees gümnaasiumi lõpetas, asus ta ülikoolis kaunist tant-

sukunsti õppima. Temast sai väga suur tantsupedagoog ja ta rajas ühe ülikooli juures tantsukateedri, kus tal oli palju õpilasi. Ta õpetas oma lapsi sama innuga, kui eelmise anekdoodi keeleõpetaja oma lastele võõraid keeli õpetas. Tantsuõpetaja unistuseks oli saada oma ilusate tantsude jaoks tantsusaal, kus oma õpilastele tantsutunde anda. Kõik ju teavad, et tantsutunde ei saa anda ükskõik millises ruumis; seinte külge tuleb kinnitada stanged ja peeglid, saal peab olema mööblist tühi.

Lõpuks tuligi aeg, kui selles ülikoolis ühte majalobudikku tantsusaaliks ümber tegema hakati. Tantsuõpetaja oli joo vastuses. "Lõpuks saan ma lastele tantsu õpetada nii, nagu olen sellest kogu elu unistanud!" rääkis ta sõpradele. Ja ta läks seda tulevast tantsusaali vaatama. Milline oli ta pettumus, kui nägi poolelioleva maja laes suurt avaust. Õpetaja küsis töömeestelt, et mis auk see laes on. Talle vastati, et see olevat kaminalõõr, dekaan olevat käskinud tantsusaali kamina ehitada. Tuli välja, et töömehed rääkisid tõtt. Monofunktsionaalse tantsusaali asemel oli dekaan andnud käsu saal polüfunktsionaalseks ümber teha. Tantsuõpetaja võttis valge paberilehe, kirjutas sellele lahkumispalve, istus autosse ja sõitis end vastu betoonposti surnuks. Ha-haa-haaa-haaaa!... Oi, ma ei saal!... Nii naljakas! Ha-haa-haaa-haaa-aaaaaaa!... Miks te ei naera? Naerge ometi!